

Klimata pārmaiņu konference Durbanā

Eiropas Parlamenta 2011. gada 16. novembra rezolūcija par Klimata pārmaiņu konferenci Durbanā (COP 17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) un *UNFCCC* Kioto protokolu,
- ņemot vērā 2007. gadā Bali notikušās Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu konferences rezultātus un Bali rīcības plānu (1. lēmums/*COP 13*),
- ņemot vērā *UNFCCC* Pušu 15. konferenci (*COP 15*) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto Pušu piekto konferenci (*COP/MOP 5*), kas notika no 2009. gada 7. līdz 18. decembrim Kopenhāgenā, Dānijā, un Kopenhāgenas vienošanos,
- ņemot vērā *UNFCCC* Pušu 16. konferenci (*COP 16*) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto Pušu sesto konferenci (*COP/MOP 6*), kas notika no 2010. gada 29. novembra līdz 10. decembrim Kankunā, Meksikā, un Kankunas vienošanās,
- ņemot vērā gaidāmo *UNFCCC* Pušu 17. konferenci (*COP 17*) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto Pušu septīto konferenci (*COP/MOP 7*), kam paredzēts notikt no 2011. gada 28. novembra līdz 9. decembrim Durbanā, Dienvidāfrikā,
- ņemot vērā 2008. gada decembra ES klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/101/EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām², 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences (*COP 15*) rezultātiem³ un 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūciju par tematu „2050: Nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām”⁵,
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147) un Parlamenta 2010. gada 6. maija rezolūciju⁶

¹ OV L 8, 13.1.2009., 3. lpp.

² OV C 285 E, 21.10.2010., 1. lpp.

³ OV C 341 E, 16.12.2010., 25. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0442.

⁵ OV C 67 E, 18.3.2010., 44. lpp.

⁶ OV C 81 E, 15.3.2011., 115. lpp.

par minēto dokumentu, kā arī Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 2011. gada 9. maija īpašo ziņojumu par atjaunīgiem enerģijas avotiem un klimata pārmaiņu samazināšanu¹,

- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu „Meža aizsardzība un meža informācija ES — gādājot par mežu gatavību klimata pārmaiņām”²,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 14. marta secinājumus par turpmākajiem pasākumiem pēc Kankunas konferences un Ekonomikas un finanšu padomes 2011. gada 17. maija secinājumus par klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā ANO Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (KBD) Pušu desmitajā konferencē (*COP 10*) pieņemtos lēmumus, it īpaši *COP 10* (2010) Lēmumu par ģeoinženieriju,
 - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Komisijas 2005. gada 20. decembra kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku „Eiropas Konsenss attīstības jomā” un jo īpaši tā 22., 38., 75., 76. un 105. punktu³,
 - ņemot vērā Apvienotās Karalistes parlamenta Apakšpalātas Vides audita komitejas 2011. gada 29. jūnijā publicēto ziņojumu “AK sniegtā starptautiskā atbalsta ietekme uz vides aizsardzību un pielāgošanos klimata pārmaiņām un to seku mazināšanu”,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izklāstīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), ko starptautiskā sabiedrība kopīgi noteikusi kā uzdevumus nabadzības izskaušanai,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 25. jūnija secinājumus par vides aspekta iekļaušanu attīstības sadarbībā,
 - ņemot vērā 2009. gada 25.–29. maijā izstrādāto Nairobi deklarāciju par klimata pārmaiņu novēršanas procesu Āfrikā,
 - ņemot vērā 2011. gada 27. septembrī iesniegto jautājumu Padomei par tematu „Klimata pārmaiņu konference Durbanā (*COP 17*) (O-000216/2011 - B7-0639/2011) un 2011. gada 27. septembrī iesniegto jautājumu Komisijai par tematu „Klimata pārmaiņu konference Durbanā (*COP 17*) (O-000217/2011 - B7-0640/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā zinātniskie pierādījumi pārlietu skaidri liecina par notiekošajām klimata pārmaiņām un to sekām, tādējādi par obligātu padarot starptautisku rīcību, lai atrisinātu vienu no svarīgākajiem 21. gadsimta un vēl tālākas nākotnes uzdevumiem;
- B. tā kā vispārējam mērķim joprojām jābūt starptautiska juridiski saistoša nolīguma noslēgšanai, kurš atbilstu kopējas, bet diferencētas atbildības principam, tādējādi atzīstot, ka rūpnieciski attīstītajām valstīm jāuzņemas vadošā loma un jaunattīstības valstīm jāsniedz attiecīgs ieguldījums;

¹ <http://srren.ipcc-wg3.de/report>

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0226.

³ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

- C. tā kā pašreizējās saistības un solījumi, kas sniegti, panākot Kopenhāgenas vienošanos, un oficiāli apstiprināti, pieņemot Kankunas vienošanās, nav pietiekami, lai īstenotu mērķi ierobežot vispārējo ikgadējo zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugumu, lai tas nepārsniegtu 2°C („2°C mērķis”);
- D. tā kā Komisijas ceļvedī virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni 2050. gadā, kurā noteikti ilgtermiņa mērķi, ir vēlreiz apstiprināts ES mērķis līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu par 80–95 %, lai klimata pārmaiņu līmeni noturētu zemāku par 2°C, tajā pašā laikā secinot, ka 80 % līdz 2050. gadam panākamā samazinājuma būs jāpanāk Eiropas Savienības iekšienē;
- E. tā kā ir svarīgi balstīties uz Pušu 16. konferencē Kankunā atjaunoto uzticēšanos un pārredzamību, tā saglabājot politiskos impulsus, kas nepieciešami, lai pavērtu ceļu visaptverošam starptautiskam nolīgumam ar konkrētiem mērķiem un atbilstošiem politiskiem pasākumiem;
- F. tā kā Kankunas vienošanās dokumentos attīstītajām valstīm ir pausts aicinājums padarīt savus emisiju samazināšanas mērķus vērienīgākus, lai šo valstu siltumnīcefekta gāzu emisiju kopējo apjomu salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni pazeminātu atbilstoši Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) Ceturtajā novērtējuma ziņojumā 2020. gadam noteiktajam intervālam, proti, 25–40 %;
- G. tā kā, lai 2°C mērķi varētu sasniegt tikai ar 50 % varbūtību, attīstītajās valstīs 2020. gadā salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni ir jāpanāk kopējais siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums tuvāk *IPCC* Ceturtajā novērtējuma ziņojumā minētā 25–40 % intervāla augšējai robežai;
- H. tā kā jāņem vērā pasaules ģeopolitiskās vides radikālās izmaiņas pēdējos gadu desmitos, dažām jaunattīstības valstīm kļūstot par nozīmīgiem saimnieciskiem un politiskiem dalībniekiem, kā rezultātā veidojies jauns varas un ietekmes sadalījums ar jaunām funkcijām un jaunu atbildību;
- I. tā kā Eiropas valstīm ir jāizdara izšķiroša izvēle, lai turpmāk saglabātu labklājību un drošību, un tā kā virzību uz iekšzemes siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķi, kas atbilst ES mērķiem klimata jomā, var apvienot ar veselīgāku tautsaimniecību, videi labvēlīgu darba vietu skaita un inovāciju palielināšanu;
- J. tā kā saskaņā ar dažām aplēsēm sievietes veido 70 % no pasaules trūcīgajiem iedzīvotājiem, strādā divas trešdaļas no darba stundām, taču viņām pieder mazāk nekā 1 % īpašumu, un tāpēc viņas sliktāk spēj pielāgoties klimata pārmaiņām un ir neaizsargātākas pret tām;
- K. tā kā Kankunas vienošanās 7. pantā ir uzsvērts, ka „dzimumu līdztiesība, kā arī efektīva sieviešu un attiecīgo teritoriju pamatiedzīvotāju līdzdalība ir svarīgs nosacījums efektīvai rīcībai visos klimata pārmaiņu aspektos”;
- L. tā kā pušu centieniem mazināt klimata pārmaiņas kaitē tas, ka pastāv būtiskas atšķirības starp ziņojumiem par zemes izmantojumu, zemes izmantojuma veida maiņu un mežsaimniecības darbībām (*LULUCF*), kuri sniedzami saskaņā ar *UNFCCC* konvenciju, un saskaņā ar Kioto protokolu veicamo uzskaiti par *LULUCF* nozares darbībām, šīm atšķirībām pastāvot gan darbības jomas, gan struktūras, gan izstrādes ziņā;

- M. tā kā saskaņā ar Kioto protokolu uzskaitē par mežu apsaimniekošanas darbībām, kuru rezultātā rodas lielākā daļa no *LULUCF* nozares emisijām, notiek pēc brīvprātības principa;
- N. tā kā 2010. gada Pasaules attīstības ziņojumā tiek lēsts, ka kopējās papildu izmaksas seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem nabadzīgajās valstīs līdz 2030. gadam sasniegs 170 līdz 275 miljardus ASV dolāru gadā;
- O. tā kā ikvienā klimata pārmaiņu nolīgumā būtu jāņem vērā notiekošie attīstības procesi gan starptautiskā līmenī (galvenokārt TAM un Parīzes deklarācija par atbalsta efektivitāti), gan valstiskā līmenī (valstu pielāgošanās rīcības programmas);
- P. tā kā ar ES atbalstu būtu jāpalīdz jaunattīstības valstīm pakāpeniski pārtraukt ar augstu oglekļa emisiju līmeni saistītu attīstību un veidot zemas oglekļa emisijas infrastruktūru un tam būtu jāveicina arī vietējās ekonomikas un videi draudzīgu darbavietu attīstība un nabadzības mazināšana, un šo atbalstu nedrīkst saistīt ar ES uzņēmumu līdzdalību vai izmantot ES uzņēmumu subsidēšanai;
- Q. tā kā pašreizējiem Pasaules Bankas aizdevumiem, kas paredzēti, lai atbalstītu enerģijas ražošanu uz fosilā kurināmā bāzes, ir jābūt saskaņā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķi;
- R. tā kā parlamentu deputātiem, jo īpaši jaunattīstības valstīs, var būt un būtu jāuzņemas nozīmīga loma šīs programmas īstenošanā, nodrošinot valdību pārskatatbildību un darbības efektivitāti, kā arī ārkārtīgi svarīgo „zināšanu tiltu” ar vēlētajiem, jo abi šie aspekti ir svarīgi, lai nodrošinātu valsts spēju elastīgi piemēroties klimata pārmaiņām;
- S. tā kā pašreizējie finansēšanas mehānismi ir sarežģīti un sadrumstaloti; tā kā lielākā daļa donorvalstu nav ievērojušas apņemšanos 0,7 % no NKP novirzīt oficiālajai attīstības palīdzībai, lai sasniegtu TAM; tā kā līdzekļu pieplūdums *UNFCC* finansēšanas mehānismos ir atkarīgs no līdzekļu devēju brīvprātīgām iemaksām;
- T. tā kā mežu apsaimniekošanas uzlabošana ir būtisks priekšnoteikums, lai noturīgi mazinātu atmežošanas apmērus; tā kā klimata jautājumiem veltītajās sarunās ir jāizvērtē līdzšinējie mēģinājumi risināt atmežošanas un mežu degradācijas problēmu, piemēram, ES Rīcības plāns par tiesību aktu izpildi, pārvaldību un tirdzniecību mežsaimniecības nozarē, kas paredz nelegālas mežizstrādes mazināšanu ar mežu apsaimniekošanas pasākumiem;
- U. tā kā būtu jāizveido kopēja sistēma visu pielāgošanās pasākumiem pieejamo finansēšanas instrumentu uzraudzībai, lai nodrošinātu saprotamu un pārredzamu finansēšanas sistēmu,

Galvenie mērķi

1. mudina puses nodrošināt visaptverošu, starptautisku, taisnīgu, vērīgu un juridiski saistošu nolīguma noslēgšanu laikposmam pēc 2012. gada, tam pamatā liekot uz starptautiskiem noteikumiem balstīto Kioto protokola sistēmu atbilstoši 2°C mērķim un cik iespējams drīz pasaules un valstu līmenī nosakot siltumnīcefekta gāzu emisiju maksimumu;
2. aicina pasaules valstu un to valdību vadītājus sarunu laikā demonstrēt patiesu politisko vadību un gribu un piešķirt šim jautājumam visaugstāko prioritāti;
3. mudina ES publiski un nepārprotami apstiprināt savu stingro apņemšanos īstenot Kioto

protokolu un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai starp Kioto protokola saistību periodiem neiestātos pārrāvums; tāpēc aicina ES pirms Durbanas konferences atklāti paziņot, ka tā ir gatava pāriet uz Kioto protokola otro saistību periodu, un pieņemt konkrētus pasākumus, ar kuriem pārvarēt t. s. gigatonnu atšķirību, t. i., starpību starp pašreizējiem mērķiem un tiem, ko nepieciešams sasniegt, lai globālā sasilšana nepārsniegtu 2°C; aicina ES nodrošināt, ka Durbanā tiek atzīta šī atšķirība un noteikts tās apjoms, kā arī uzstāt, ka šī atšķirība ir jālikvidē;

4. tomēr atzīst, ka ir vajadzīgs salīdzināms progress konvencijas īstenošanas gaitā, lai laikposmam pēc 2012. gada nodrošinātu starptautisku, taisnīgu, vērienīgu un juridiski saistošu nolīgumu, kurš nodrošinātu 2°C mērķa sasniegšanu; šajā sakarībā uzsver, ka svarīgas ir (lielu pasaules reģionu) apvienības ar progresīvākajām valstīm, jo šādā veidā var nodrošināt jaunus stimulus sarunu procesam; prasa pušu konferencei vienoties par terminētu pilnvarojumu noslēgt konvencijai atbilstošu juridiski saistošu nolīgumu, kas jāīsteno iespējami drīz, ne vēlāk kā līdz 2015. gadam; šajā sakarībā atgādina, ka rūpnieciski attīstītajām valstīm savas emisijas līdz 2020. gadam jāsamazina par 25–40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, savukārt jaunattīstības valstīm kopumā būtu jāpanāk būtiska atkāpe no patlaban prognozētā emisiju pieauguma līmeņa, lai līdz 2020. gadam panāktu 15–30 % samazinājumu;
5. mudina visus starptautiskos partnerus, lai sasniegtu 2°C mērķi, novērst gigatonnās mērāmo atšķirību, kāda pastāv starp zinātniskajiem atzinumiem un pašreizējām pušu saistībām, un uzņemties saistības un ierosināt pasākumus emisiju līmeņa samazināšanai tādā mērā, lai pārsniegtu Kopenhāgenas vienošanās dokumentā iekļautos mērķus, pamatojoties uz kopējas, bet diferencētas atbildības principu, un pievērsties jautājumam par emisijām starptautiskās aviācijas un jūras transporta nozarē un fluorogļūdeņražiem; atzīmē, ka, cenšoties palielināt pušu izpratni un nodrošināt lielākus solījumus, nozīmīgs ir izvērstais pusēm adresētais paziņojums par gaidāmiem pašreizējo solījumu rezultātiem un par turpmāk veicamiem pasākumiem;
6. uzsver, ka Durbanas konferencē ir svarīgi panākt progresu, lai turpinātu īstenot Kankunas vienošanās, noteiktu maksimālo apjomu pasaules kopējam emisiju daudzumam un mērķi samazināt kopējās emisijas līdz 2050. gadam, izstrādātu skaidru virzību laikposmam līdz 2050. gadam, tostarp starpposma mērķus kopējo emisiju samazināšanā, vienotos par politikas instrumentiem šo mērķu izpildes nodrošināšanai, kā arī risinātu vispārējo jautājumu par rūpnieciski attīstīto un jaunattīstības valstu nākotnes saistību formu; atgādina, ka saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes iesniegtajiem zinātniskajiem datiem, lai sasniegtu 2°C mērķi, pasaules maksimālajam siltumnīcefekta gāzu emisijas līmenim jāiestājas, vēlākais, 2015. gadā, un līdz 2050. gadam emisijas jāsamazina vismaz par 50 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni, un pēc tam tām jāturpina kristies;
7. prasa Durbanas konferencē pieņemt kārtību, kā nosakāma atbilstība starp emisiju samazināšanas saistībām, kuru pamatā ir maksimuma gads, un 2050. gada perspektīvā izvirzīto samazināšanas mērķi, kā arī 2°C mērķi;
8. atzinīgi vērtē ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni 2050. gadā, kurā ir noteikti ilgtermiņa mērķi, vēlreiz apstiprinot ES mērķi līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 80–95 %, lai globālā sasilšana nepārsniegtu 2°C; ņem vērā secinājumu, ka 80 % no samazinājuma, kas paredzēts līdz 2050. gadam, ir jāpanāk ES iekšienē un ka ekonomiski lietderīga ir lineāra samazināšana;

9. atkārtoti uzsver, ka kumulatīvās emisijas ir izšķirošas klimata sistēmai; atzīmē, ka, pat sasniegusi 2050. gada mērķus saskaņā ar Komisijas ceļvedī paredzēto virzību, Eiropas Savienība, rēķinot pēc siltumnīcefekta gāzu emisijām, joprojām būtu atbildīga par aptuveni divkārtu vienam iedzīvotājam aprēķināto daļu no kopējā oglekļa daudzuma, kas saderīgs ar 2°C mērķi, un ka emisiju samazināšanas atlikšana būtiski palielina kumulatīvo daļu;
10. atzinīgi vērtē Komisijas jaunākos paziņojumus un sniegto analīzi par to, kā iespējams sasniegt klimata aizsardzībai nepieciešamo 30 % mērķi; atbalsta šajos dokumentos pausto viedokli, ka neatkarīgi no starptautisko sarunu iznākuma ES interesēs ir klimata aizsardzības jomā izvirzīt augstāku mērķi, proti, pārsniegt 20 % samazinājumu, jo tas vienlaikus ļautu veidot videi labvēlīgas darba vietas un veicināt izaugsmi un drošību;
11. vadoties pēc reālistiskām prognozēm par *COP 17* iespējamiem rezultātiem, aicina ES un dalībvalstis noslēgt iespējami daudz daļēju vienošanos, piemēram, par zinātnisko sadarbību, tehnoloģiju nodošanu un *LULUCF*, lai sarunās saglabātu vispārēju pozitīvu virzību un tādējādi radītu noteiktību par turpmākajām klimata pārmaiņu politikas nostādnēm un sarunām;
12. aicina ES un tās dalībvalstis noteikt un pilnveidot klimata taisnīguma principu; uzstāj, ka tā būtu milzīga netaisnība, ja ES nerisinātu klimata pārmaiņu problēmu, jo sekas sevišķi smagi izjustu nabadzīgo valstu trūcīgie iedzīvotāji;
13. atgādina, ka visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņu ietekmi ir nabadzīgās valstis un tām ir vismazākās pielāgošanās spējas;
14. norāda, ka klimata pārmaiņu novēršanas pasākumi ietekmē dzimumu līdztiesību visos līmeņos un, lai panāktu savstarpēji izdevīgus risinājumus un nepieļautu nevienlīdzības palielināšanos, dzimumu aspekts būtu jāiekļauj klimata politikas nostādnēs saskaņā ar vispārējiem nolīgumiem par dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu un saskaņā ar Konvenciju par sieviešu diskriminācijas izskaušanu;

ES stratēģija

15. uzsver, ka pirms Durbanas konferences visām ES iestādēm plašāk un efektīvāk jāizvērs ES diplomātija klimata jomā (sevišķi ES un Āfrikas attiecībās), cenšoties sniegt skaidrāku priekšstatu par ES klimata politikas modeli, radot jaunu dinamiku starptautiskajās sarunās par klimatu un mudinot partnerus visā pasaulē arī ieviest saistošus emisiju samazināšanas mērķus un piemērotus klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumus, it īpaši atsaucoties uz ES priekšlikumu par pilnīgu dekarbonizāciju līdz 2050. gadam;
16. aicina Eiropas Savienību uzņemties vadību un censties noteikt vērienīgas ES politiskās nostādnēs klimata jomā, kuras ļautu mazināt klimata pārmaiņas, lai apliecinātu šādas politikas priekšrocības un mudinātu citas valstis rīkoties tāpat;
17. šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas Savienība kā ietekmīgs spēks *COP 17* sarunās paustu vienu viedokli, tiecoties panākt vērienīgu starptautisku nolīgumu ar tālejošiem mērķiem, un arī turpmāk saglabātu vienotu nostāju šajā jautājumā;
18. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir unikāla pozīcija kā pārvalstiskai struktūrai, kura, cenšoties savas darba metodes padarīt efektīvākas, ir atteikusies no lēmumu pieņemšanas pēc vienprātības principa, tā vietā ieviešot kvalificētā vairākuma principu, kas varētu būt arī

veids, kā turpmāk attīstīties *UNFCCC*;

19. uzsver — lai dotu jaunus stimulus un virzību turpmākajām sarunām, papildu uzsvars būtu jāliek uz to, ka klimata pārmaiņu apkarošana var piedāvāt arī saimnieciskas iespējas un kopumā pavērt ceļu virzībai uz resursu ziņā efektīvu sabiedrību;
20. uzskata, ka veikspējas palielināšana — ne tikai attiecībā uz tehnoloģiju nodošanu, bet arī kopumā — ir ļoti svarīga un ka šajā nolūkā nepieciešama integrēta pieeja un mērķtiecīgs institucionāls modelis, kas sekmē sinerģiju un koordinētību;
21. uzsver, ka svarīgi ir dzimumu līdztiesību kā transversālu aspektu sistemātiski iekļaut klimata fonda pārvaldības struktūrā un darbības nostādņēs;
22. norāda, ka būtiska nozīme ir līdzsvarotai dzimumu līdzdalībai lēmumu pieņemšanā visos finansēšanas posmos un aspektos; aicina ES censties panākt, ka sieviešu pārstāvība visās attiecīgajās struktūrās ir vismaz 40 %;
23. uzsver, ka gadījumā, ja ES vilcināsies iesaistīties Kioto protokolā paredzētajā otrajā saistību periodā, tas būs ļoti negatīvs vēstījums jaunattīstības valstīm;

Durbanas konferences pamatā — Kankunā noslēgtās vienošanās

24. atzinīgi kā panākumu vērtē to, ka Pušu 16. konferencē 2010. gadā tika panāktas Kankunas vienošanās, kurās klimata pārmaiņas atzītas par globālu un steidzami risināmu problēmu un noteikti mērķi un veidi, kā to risināt, tajā pašā laikā atjaunojot ticību *UNFCCC* procesam kā veidam, kādā panākt klimata pārmaiņu vispārēju risinājumu; aicina visus dalībniekus saglabāt Kankunas sarunu pozitīvo gaisotni un cer, ka Durbanas konferencē tiks sperti nākamie soļi, turpinot īstenot uz noteikumiem balstītu daudzpusēju klimata režīmu un nostiprinot to;
25. it īpaši atgādina, ka Kankunas vienošanās dokumentos ir atzīts 2°C mērķis (tostarp atzīts, ka, ņemot vērā globālo vidējās temperatūras paaugstināšanos par 1,5°, pirmās pārskatīšanas laikā jāapsver kopēja ilgtermiņa mērķa nostiprināšana, pamatojoties uz vispilnīgākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām), ka ir izstrādāta procedūra, kā noteikt kopējo emisiju maksimālā apjoma sasniegšanas brīdi, ka ir nosprausts mērķis samazināt kopējās emisijas līdz 2050. gadam un ir noteikti politikas pasākumi izvirzīto mērķu izpildes nodrošināšanai;
26. aicina puses izmantot Durbanas konferenci, lai panāktu, ka sāk darboties nepieciešamie saskaņotie mehānismi, piemēram, Zaļā klimata fonds un Pielāgošanās komiteja, kā arī aicina pievērst uzmanību Tehnoloģiju mehānisma (tostarp Klimata tehnoloģiju centra un tīkla) pilnveidošanai un reģistra izstrādei, kurā uzskaitītu klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumus jaunattīstības valstīs, kuras cenšas panākt starptautisku atbalstu, un izmantot šo konferenci, lai pievērstos atlikušajiem būtiskākajiem jautājumiem un turpinātu izskatīt jautājumu par laikposmam pēc 2012. gada paredzētās sistēmas juridisko formu, tostarp par termiņiem, kuros panākama vienošanās par minēto sistēmu;
27. uzsver, ka Durbanas konferencē jāturpina pilnveidot noteikumus par saistību un rīcības pārredzamību un jāvienojas par skaidru darba programmu šajā virzienā, tostarp attiecībā uz mērīšanas, uzraudzības un pārbaudības sistēmām;
28. atzīmē, ka vēl aizvien nepilnīgas ir nozaru un uz tirgus principiem nebalstītās koncepcijas,

un uzsver, ka it īpaši ir jārisina jautājums par fluorogļūdeņražu ražošanu un patēriņu, kā noteikts Monreālas protokolā; norāda, ka ir nepieciešama visaptveroša starptautiska pieeja attiecībā uz klimatu ietekmējošām ar CO₂ nosaistītām antropogēnajām emisijām — arī tādēļ, ka šo emisiju samazināšanas izmaksas ir zemākas par paredzamās oglekļa emisiju samazināšanas izmaksām, pat ņemot vērā pašreizējās oglekļa cenas; prasa pārveidot tādas uz projektiem balstītas mehānismus kā tīras attīstības mehānisms un kopīgā izpilde, taču izvairīties no piesaistes augsta oglekļa satura infrastruktūrai elastīgo mehānismu nepareizas izmantošanas dēļ, jo tāda piesaiste paaugstinātu kopējās izmaksas pasākumiem dekarbonizācijas mērķa sasniegšanai, kas notiktu, ieviešot stingrus projektu kvalitātes standartus, kuri garantē cilvēktiesību ievērošanu un ticamu, pārbaudāmu un faktisku emisijas vēl lielāku samazinājumu, tādējādi veicinot arī ilgtspējīgu attīstību jaunattīstības valstīs; turklāt atbalsta Komisijas viedokli, ka attiecībā uz ekonomiski attīstītākajām jaunattīstības valstīm laikposmam pēc 2012. gada jāpieņem nozaru mehānismi, savukārt attiecībā uz vismazāk attīstītajām valstīm jānodrošina, ka tām joprojām ir pieejams kvalitatīvs tīras attīstības mehānisms; prasa panākt, lai ikviens jauns starptautisks nozaru kompensāciju kreditēšanas mehānisms nodrošinātu vides integritāti un klimatam radīto ieguvumu līmenis būtu augstāks nekā tradicionāli paredzētie 15–30 %;

29. prasa, lai I pielikumā noteikto emisijas mazināšanas mērķu ietekme uz vidi būtu vadošais ES pieejas princips attiecībā uz starptautiskiem uzskaites noteikumiem mežu apsaimniekošanā, attiecībā uz elastīgiem mehānismiem, kā arī attiecībā uz visu Kioto protokola pirmajā saistību posmā panākto pārsniegumu pārceļšanu uz mērķiem laikposmam pēc 2012. gada;
30. atzīst, ka nozīmīga ir proaktīva pielāgošanās klimata pārmaiņu neizbēgamajām sekām, it īpaši tajos pasaules reģionos, ko klimata pārmaiņas skar visspēcīgāk, un sevišķi, lai rūpētos par neaizsargātākām sabiedrības grupām; tādēļ prasa Durbanā panākt vienošanos, kurā būtu paredzētas stingras politiskas un finansiālas saistības palīdzēt attiecīgajām jaunattīstības valstīm palielināt pielāgošanās spēju;

Finansējums

31. atgādina, ka attīstītās valstis ir apņēmušās laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam sniegt jaunus papildu līdzekļus no publiskiem un privātiem avotiem vismaz 30 miljardu ASV dolāru apmērā un līdz 2020. gadam — 100 miljardus ASV dolāru gadā, veltot īpašu uzmanību mazāk aizsargātajām un vismazāk attīstītajām valstīm; aicina Komisiju un dalībvalstis ievērot savas saistības un gādāt par to, lai līdzekļi pielāgošanās un klimata pārmaiņu mazināšanas vajadzībām tiktu piešķirti papildus OAP finansējumam, ko valstis apņēmušās nodrošināt 0,7 % apmērā no NKP, kā arī precizēt, cik lielu daļu no sniegtā finansējuma veidos publiskie finanšu līdzekļi; turklāt uzsver — lai sasniegtu šo mērķi, jāizmanto gan iekšzemes, gan starptautiskie resursi no visiem iespējamiem avotiem un jāapzina iespējas, kā laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam īstenot papildu pasākumus emisiju samazināšanai; aicina pušu konferenci noteikt shēmu klimata pasākumu finansēšanai starpposmā no 2013. līdz 2020. gadam; arī uzsver, ka šāds finansējums jānodrošina saskaņā ar godīgiem, pārredzamiem un nediskriminējošiem noteikumiem, ko papildina efektīva veikspējas palielināšana, tarifu un beztarifu barjeru samazināšana ar vidi saistītām precēm, pakalpojumiem un ieguldījumiem, konkrēts atbalsts zemas emisijas infrastruktūrai un labi izstrādāti, paredzami noteikumi;
32. uzsver, ka finansējuma avotiem jābūt dažādiem, un aicina puses turpināt tādu ilgtermiņa

finansējuma avotu izvērtēšanu, kuri nodrošinātu nepieciešamās jaunās, papildinošās, pienācīgās un paredzamās finanšu plūsmas;

33. aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek sagatavoti visaptveroši un pārredzami ziņojumi par tūlītējā starta finansējuma īstenošanu, kā arī nodrošināt šā finansējuma sniegšanu laikus, lai atbalstītu klimata pārmaiņu samazināšanas un pielāgošanās pasākumu īstenošanu jaunattīstības valstīs, un uzsver, ka jācenšas nepieļaut finansējuma trūkumu pēc 2012. gada (kad beigsies tūlītējā starta finansējuma laikposms) un jānosaka, kā palielināt klimata pasākumu finansējumu laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam;
34. uzsver, ka liela nozīme ir ticamiem emisiju statistikas datiem, kā arī salīdzināmiem datiem un regulāriem novērtējuma ziņojumiem;
35. prasa Durbanas konferencē pieņemt Kankunas vienošanos īstenošanai paredzētus konkrētus pasākumus par ilgtermiņa finansējumu, tostarp finansējuma avotiem, un par tūlītējā starta finansējuma izvērtēšanu, sākot ar 2013. gadu; šajā sakarībā prasa izmantot inovatīvus finansējuma avotus, starptautiskā līmenī ieviest finanšu darījumu nodokli un nodokļa ienākumus izmantot, lai it īpaši atbalstītu klimata pasākumus jaunattīstības valstīs atbilstīgi *UNFCCC* noteiktajiem mērķiem;
36. aicina puses Durbanas konferencē panākt, ka pilnībā sāk darboties Zaļā klimata fonds, un pilnveidot to tādējādi, ka tiek nodrošināta jaunā fonda spēja atbalstīt pārveidojošas izmaiņas, lai jaunattīstības valstīs panāktu zemu oglekļa emisiju un klimatnoturīgu attīstību;
37. aicina pušu konferenci konkretizēt principa „jauns un papildinošs” definīciju;
38. uzsver, ka svarīga ir klimata pasākumu finansēšanas paredzamība un nepārtrauktība; prasa nodrošināt pilnīgu pārredzamību un veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu klimata pasākumu finansējuma palielināšanu laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam; šajā sakarībā prasa izbeigt dubulto uzskaiti;
39. mudina Komisiju iespējami drīz noteikt procedūras un instrumentus tādu privātā sektora ieguldījumu veicināšanai un atvieglošanai, kuri paredzēti jaunattīstības valstu finansēšanai;
40. aicina Komisiju nodrošināt, ka netiek apšaubīti Pasaules Tirdzniecības organizācijā noslēgtie nolīgumi par starptautiskām īpašuma tiesībām, kas ir galvenais instruments, ar ko veicināt privātā sektora iesaistīšanos jauno tehnoloģiju izplatīšanā;
41. atgādina, ka pašreizējās ar klimata pārmaiņām saistītās finansējuma plūsmas jaunattīstības valstīm pieaug, tomēr tās sedz vienīgi nelielu daļu (mazāk nekā 5 %) no līdzekļiem, kas jaunattīstības valstīm būs nepieciešami turpmāko desmitgažu laikā;
42. stingri prasa Durbanā izveidot saskaņotu finansējuma sistēmu attiecībā uz klimata pārmaiņām, jo īpaši lai garantētu, ka pēc 2012. gada nerodas finansējuma pārtraukums; šajā sakarībā uzsver, ka ir vajadzīgi gan jauni resursi (piemēram, finanšu darījumu nodoklis, speciālo aizņēmumu tiesību piešķiršana, kuģniecības/aviācijas nodevas u. c.), gan efektīvi īstenošanas mehānismi;
43. atbalsta izpildes mehānisma izveidi, lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi pildītas saistības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanu, tehnoloģijām un spēju veidošanu;

44. aicina līdzekļu devējus apņemties zināmu līdzekļu apjomu piešķirt Pasaules Vides fonda papildināšanai un arī turpmāk šajā jomā par prioritārām uzskatīt Āfrikas valstis, kā arī piešķirt finanšu līdzekļus, pamatojoties uz valstu vajadzībām un prioritātēm;
45. aicina Komisiju un ES dalībvalstis panākt labāku saikni starp TAM un klimata pārmaiņām, TAM sasniegšanai paredzētajos projektos un programmās, kā arī visās plašākas nozīmes nabadzības izskaušanas stratēģijās un attīstības politikas virzienos iekļaujot klimata pārmaiņu ietekmi un pielāgošanos tai; šajā sakarībā mudina Komisiju uzlabot savu finanšu ziņojumu instrumentu, lai sekmētu klimata pārmaiņu jomā noteikto ES saistību finansiālo analīzi, kā arī veicinātu klimata jomas integrāciju attīstības politikas virzienos;
46. atgādina, ka tikai publiskais finansējums ļauj patiesi sasniegt visneaizsargātākās kopienas, kurām ir grūti pielāgoties klimata pārmaiņām, un palīdzēt nabadzīgajām valstīm pieņemt ilgtspējīgas attīstības stratēģijas; turklāt uzsver — Komisijai un dalībvalstu valdībām ir jānodrošina, ka šis finansējums tiek piešķirts papildus finansējumam pašreizējo atbalsta mērķu sasniegšanai saskaņā ar UNFCCC 4. panta 3. punktu; aicina Komisiju saskaņā ar 2007. gada decembra Bali Rīcības plānu nodrošināt „klimatam paredzētā papildu finansējuma” kritērija īstenošanu izmērāmā, pārskatāmā un pārbaudāmā veidā;
47. atgādina, ka principa „maksā piesārņotājs” mērķis ir labvēlīgi ietekmēt piesārņošanas mazināšanu, tomēr ir grūtības to piemērot jaunattīstības valstīs; tādēļ mudina detalizētāk risināt šo jautājumu, izmantojot jaunattīstības valstīm paredzēto finansējumu saistībā ar klimata pārmaiņām;
48. aicina Pasaules Banku nodrošināt, lai tās portfelis būtu pielāgots klimata pārmaiņu aspektam;
49. uzsver, ka dzimumu līdzsvars būtu jāgarantē visās struktūrās, kas pieņem lēmumus par klimata pasākumu finansēšanu, tostarp Zaļā klimata fonda valdē un iespējamo apakšstruktūru valdēs atsevišķiem finansējuma virzieniem; uzsver, ka būtu jādod iespēja pilsoniskās sabiedrības locekļiem, tostarp dzimumu līdztiesības organizāciju un sieviešu grupu pārstāvjiem, aktīvi piedalīties Zaļā klimata fonda valdes un visu šā fonda apakšstruktūru valžu darbā;
50. norāda, ka ietekmes mazināšanas pasākumu izveidē jāņem vērā dzimumu nevienlīdzīgās iespējas izmantot resursus, tostarp kredītus, paplašinātus pakalpojumus, informāciju un tehnoloģijas; uzsver, ka, īstenojot pielāgošanās pasākumus, būtu sistemātiski un efektīvi jānovērš klimata pārmaiņu ietekme uz dzimumu līdztiesību tādās jomās kā enerģētika, ūdens, pārtikas nodrošinājums, lauksaimniecība un zivsaimniecība, bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmiskie pakalpojumi, veselība, rūpniecība, mājokļi, katastrofu pārvaldība, kā arī konflikti un drošība;

Pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku un rūpniecību

51. uzsver, ka daudzas valstis vairāku iemeslu, tostarp klimata aizsardzības, resursu ierobežotības un efektivitātes, energoapgādes drošības, inovācijas un konkurētspējas, dēļ strauji virzās uz jaunu videi labvēlīgu tautsaimniecību; norāda, piemēram, uz apjomīgajām ieguldījumu programmām, kas veltītas enerģētikas pārejas pasākumiem tādās valstīs kā ASV, Ķīna un Dienvidkoreja; aicina Komisiju analizēt šādas programmas, tostarp to vērienīguma līmeni, un novērtēt risku, ko Eiropas Savienībai rada līderpozīciju zaudēšana;

52. atzinīgi vērtē šos starptautiskos centienus un atgādina, ka starptautiski saskaņota rīcība palīdz mazināt attiecīgo nozaru, it īpaši energoietilpīgo nozaru, bažas par oglekļa emisiju pārvirzi; prasa panākt vienošanos, lai oglekļa emisijas intensīvi radošajām nozarēm starptautiskā tirgū nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus;
53. ir nobažījies par to, ka finanšu un budžeta krīzes dēļ, kas skar lielāko daļu no industriālajām tautsaimniecībām, valdības mazāk uzmanības velta starptautiskajām klimata sarunām Durbanā; uzskata, ka ES centieni pārveidot savu tautsaimniecību nedrīkst vājināties, lai, piemēram, izvairītos no darba vietu, it īpaši videi labvēlīgu darba vietu, skaita sarukšanas, un ka Eiropas Savienībai ir jāpārlicina partneri visā pasaulē, tostarp Ķīna un ASV, ka emisijas ir iespējams samazināt, nemazinot konkurētspēju un darba vietas, sevišķi, ja valstis to dara kopīgi;
54. uzsver, ka steidzami jāizstrādā un jāievieš visaptveroša izejvielu un resursu stratēģija, tostarp attiecībā uz resursu efektivitāti visās tautsaimniecības nozarēs gan attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs, lai panāktu ilgtermiņa un ilgtspējīgu saimniecisko izaugsmi, un aicina ES un tās dalībvalstis rādīt piemēru šajā jomā; aicina ES un tās dalībvalstis gan valstu, gan vietējā līmenī atbalstīt jaunattīstības valstis, dodot tām iespēju izmantot pieredzi ilgtspējīgas ieguves rūpniecības, resursu efektivitātes palielināšanas, otreizējas izmantošanas un pārstrādes jomā;
55. uzskata, ka sektoriālas pieejas apvienojumā ar visai tautsaimniecībai noteiktiem ierobežojumiem rūpnieciski attīstītajās valstīs var veicināt klimata pasākumu saskaņošanu ar konkurētspēju un saimniecisko izaugsmi; uzsver, ka ir svarīgi pieņemt vienotu, horizontālu un sektoriālu pieeju par rūpnieciskajām emisijām, kura radītu pievienoto vērtību saistībā ar starptautiskajām sarunām un Eiropas mērķiem CO₂ jomā; pauž cerību, ka šāda pieeja varētu būt arī daļa no starptautiskas klimata pasākumu programmas laikposmā pēc 2012. gada;
56. uzsver, ka Eiropas rūpniecībā, lai panāktu emisiju samazinājumu un paātrinātu tehnoloģiju nodošanu, liela nozīme ir tīras attīstības mehānismam (*CDM*); atgādina, ka tīras attīstības mehānisms ir jāpārveido, lai tajā noteiktu stingras projektu kvalitātes prasības, kuras garantētu augstus šādu projektu standartus ar papildu emisiju uzticamu, pārbaudāmu un reālu samazinājumu, kas arī veicina ilgtspējīgu attīstību šādās valstīs; uzskata, ka tīras attīstības mehānismam nākotnē būtu jāattiecas tikai uz vismazāk attīstītajām valstīm;
57. atkārto, ka pasaules oglekļa dioksīda emisiju tirgus varētu būt labs pamats, lai sasniegtu gan būtisku emisiju samazinājumu, gan līdzvērtīgus konkurences apstākļus rūpniecībai; aicina ES un tās partnerus tuvākajā laikā atrast visefektīvāko veidu, kā veicināt saikni starp ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un citām tirdzniecības sistēmām, orientējoties uz globālu oglekļa dioksīda emisiju tirgu, nodrošinot lielāku samazināšanas iespēju dažādību, uzlabojot tirgus apjomu un likviditāti, pārredzamību un tādējādi — efektīvāku resursu sadalījumu;

Pētniecība un tehnoloģijas

58. atzinīgi vērtē Kankunā panākto vienošanos par pielāgošanās pamatregulējumu, ar kuru paredz uzlabot rīcību attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, par Tehnoloģiju mehānismu, tostarp Tehnoloģiskās izpildkomitejas un Klimata tehnoloģiskā centra un tīkla, izveidi, ar kuru pilnveidotu tehnoloģiju attīstību un nodošanu, pareizā līdzsvara panākšanu starp pielāgošanos un samazināšanu, kā arī intelektuālā īpašuma tiesību nodrošināšanu,

tādējādi šo mehānismu padarot pilnībā darboties spējīgu;

59. uzsver, ka progresīvu tehnoloģiju attīstība un izplatīšana ir galvenie līdzekļi klimata pārmaiņu novēršanai un vienlaikus ES partneru pārliecināšanai visā pasaulē, ka emisiju samazināšana ir iespējama, nezaudējot konkurētspēju un darba vietas; prasa pieņemt starptautiskas saistības palielināt ieguldījumus progresīvu tehnoloģiju pētniecībā un izstrādē attiecīgajās nozarēs; uzskata, ka Eiropai ļoti svarīgi būtu rādīt piemēru, būtiski palielinot izdevumus, kas paredzēti pētījumiem par klimata labvēlīgām un energoefektīvām rūpniecības un enerģētikas tehnoloģijām, un ka šajā jomā Eiropai būtu jāveido cieša zinātniskā sadarbība ar starptautiskiem partneriem, piemēram, tā sauktajām *BRIC* valstīm (Brazīlija, Krievija, Indija, Ķīna) un Amerikas Savienotajām Valstīm;
60. uzskata, ka inovācija ir neaizstājams līdzeklis, ar kura palīdzību nodrošināt, lai globālā sasilšana nepārsniegtu 2° C, un norāda, ka pastāv dažādas iespējas stimulēt inovāciju; aicina Komisiju izvērtēt dažādus mehānismus, kā atalgot izcilākos uzņēmumu atbilstoši to spējai rosināt inovāciju un nodot un izplatīt tehnoloģijas pasaules mērogā;
61. uzsver, ka ir svarīgi veidot ciešāku Eiropas un vismazāk attīstīto valstu sadarbību; tāpēc aicina Komisiju laikus pirms Durbanas konferences nākt klajā ar idejām, kā veidot kopīgas pētniecības programmas par alternatīviem energoavotiem un par to, kā ES var dažādās rūpniecības nozarēs veicināt sadarbību starp attīstītajām un jaunattīstības valstīm, īpašu uzmanību pievēršot Āfrikai;
62. mudina ieviest institucionālu sistēmu, lai risinātu visus tehnoloģiju attīstības un nodošanas aspektus, īpaši pievēršoties piemērotajai tehnoloģijai (*AT*), kas izstrādāta, īpaši ņemot vērā kopienas, kurai tā paredzēta, vides, ētiskos, kultūras, sociālos, politiskos un ekonomiskos aspektus; prasa izveidot patentu kopfondus, kuros dažādu vienību, piemēram, uzņēmumu, universitāšu vai pētniecības institūtu, patentus kopīgā fondā dara pieejamus pārējiem ražošanas vai turpmākas pētniecības vajadzībām; prasa atzīt jaunattīstības valstu tiesības pilnībā izmantot intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektu (*TRIPS*) elastīgās iespējas;
63. norāda uz milzīgo atjaunojamās enerģijas potenciālu daudzās jaunattīstības valstīs; aicina ES un dalībvalstis īstenot atjaunojamās enerģijas projektus jaunattīstības valstīs un sniegt tām tehnoloģijas, pieredzi un ieguldījumus;
64. uzskata, ka būtu attiecīgi jāizpēta klimata pārmaiņu izraisītā migrācija, lai varētu pienācīgi risināt šo jautājumu;

Enerģija, energoefektivitāte un resursu efektivitāte

65. pauž nožēlu par to, ka starptautiskā līmenī un Eiropas Savienībā netiek atbilstoši risināts jautājums par energotaupību; uzsver, ka enerģijas ietaupīšana ļauj radīt darba vietas, ietaupīt līdzekļus, palielināt energodrošību un konkurētspēju un samazināt emisijas; aicina Eiropas Savienību vairāk uzmanības energotaupībai veltīt starptautiskās sarunās, spriežot gan par tehnoloģiju nodošanu, gan jaunattīstības valstu attīstības plāniem vai finansiālo palīdzību;
66. uzskata — lai risinātu sarunas par klimata pārmaiņām, ārkārtīgi svarīgi ir rūpnieciski attīstītajām valstīm izpildīt savas Kopenhāgenā un Kankunā pieņemtās finansiālās saistības; prasa pēc iespējas drīzāk un starptautiski koordinēti īstenot G–20 valstu Pitsburgas sanāksmē izvirzīto mērķi vidējā termiņā pakāpeniski izbeigt neefektīvo fosilā kurināmā subsīdiju piešķiršanu, jo tas būtu svarīgs ieguldījums klimata aizsardzībā un būtu īpaši

atbilstoši pašreizējai budžeta deficīta situācijai daudzās valstīs;

67. norāda, ka visā pasaulē aptuveni diviem miljardiem cilvēku joprojām nav iespējas izmantot ilgtspējīgus energoresursus par pieņemamu cenu; uzsver, ka enerģijas trūkuma problēma jārisina saskaņā ar klimata politikas mērķiem; norāda, ka ir pieejamas enerģijas tehnoloģijas, ar kurām var nodrošināt gan pasaules vides aizsardzības, gan vietējās attīstības vajadzības;
68. uzskata, ka Eiropai būtu jāatbalsta Dienvidāfrikas centieni radīt iespējas Āfrikas valstīm atrast partnerus un finansējumu ieguldījumiem atjaunojamo energoresursu izmantošanā un videi labvēlīgās tehnoloģijās;

Zemes izmantojums, izmaiņas zemes izmantojumā un mežsaimniecība (LULUCF)

69. prasa Durbanā vienoties par stingriem *LULUCF* noteikumiem, kuri stiprinātu I pielikuma pušu pasākumu vērienīgumu, kuri veidoti mežsaimniecības un zemes izmantošanas emisiju faktiskai samazināšanai, kuros paredzēta prasība I pielikuma pusēm atskaitīties par visiem emisiju pieaugumiem no *LULUCF* un kuri atbilst pašreizējām pušu saistībām aizsargāt un pilnveidot siltumnīcefekta gāzu novadnes un krātuves, lai nodrošinātu, ka nozares ieguldījums emisiju samazināšanā ir ekoloģiski integrēts; prasa ***līdzās rūpīgai atskaitei par LULUCF darbībām*** noteikt ***politikas*** pasākumus, ar kuriem tiktu atzīts mežizstrādes produktos uzkrātā oglekļa nozīmīgums;
70. uzskata, ka *LULUCF* ziņojumos jāiekļauj atsauce uz fiksētu bāzes gadu/periodu un tie jāpiemēro visos Kioto protokola un konvencijas sarunu virzienos;
71. šajā sakarībā prasa meža apsaimniekošanas emisijas (izstrāde un izplūde) obligāti iekļaut I pielikuma pušu samazināšanas saistībās attiecībā uz *LULUCF* pēc 2012. gada;
72. aicina Komisiju, dalībvalstis un visas puses darboties Zinātniskajā un tehnoloģiskajā konsultatīvajā padomē, kā arī citos starptautiskos forumos, lai izstrādātu jaunu ANO mežu definīciju uz biomu pamata, atspoguļojot bioloģiskās daudzveidības plaša mēroga atšķirības, kā arī atšķirīgo biomu oglekļa vērtības un vienlaikus nodalot vietējos mežus no tiem, kuros dominē koku monokultūras un svežemju sugas;
73. ar bažām norāda, ka oglekļa neitralitātes principu, ko piemēro uzskaitē saskaņā ar *UNFCCC*, attiecina uz enerģētikā izmantoto biomasu; prasa izstrādāt jaunus un stingrākus uzskaites noteikumus, kuros būtu iekļauts patiesais bioenerģijas potenciāls ietaupīt siltumnīcefekta gāzu emisijas;
74. mudina izveidot fondu, kas atalgotu vai stimulētu emisiju samazināšanu, ko nodrošina ar ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanas praksi, tostarp mežu saglabāšanu, ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu, izvairīšanos no atmežošanas, apmežošanu un ilgtspējīgu lauksaimniecību;
75. atgādina — lai mazinātu atmežošanas un mežu degradācijas radītās emisijas, ir jāpāriet no šaurā mežu oglekļa uzkrājumu izmaiņu uzskaites procesa uz plašāku pieeju, tostarp identificējot tiešos un netiešos mežu izciršanas veicinātājus, pamatojoties uz apspriežu procesu, kas līdzīgs brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma apspriežu procesam;

Mežu izciršanas un degradācijas radītā emisiju samazināšana

76. atzīst, ka ir nepieciešama *REDD+* programmas ilgtermiņa finansēšanas mehānisma regulatīvā noteiktība; mudina pušu konferenci izstrādāt mehānismu turpmākai *REDD+* finansējuma piesaistīšanai no publiskiem, kā arī privātiem avotiem;
77. uzsver, ka 17. pušu konferencē nepieciešama turpmāka rīcība, lai īstenotu *REDD+* programmu (mežu izciršanas un degradācijas radītas emisijas samazināšanai) un novērstu visas iespējamās nepilnības šā mērķa izpildē, it īpaši attiecībā uz ilgtermiņa finansējumu un stabilām un pārredzamām mežu uzraudzības sistēmām un jo sevišķi attiecībā uz efektīvu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, pamatiedzīvotājiem un vietējām kopienām;
78. uzsver, ka izstrādātajam *REDD+* mehānismam jānodrošina ne tikai klimata pārmaiņu samazināšana, bet arī būtiski ieguvumi bioloģiskās daudzveidības un ļoti svarīgu ekosistēmisko pakalpojumu jomā, kā arī jāveicina no meža atkarīgo personu, it īpaši pamatiedzīvotāju un vietējo kopienu, tiesību nostiprināšana un iztikas līdzekļu uzlabošana;
79. pauž viedokli, ka *REDD* finansēšanas mehānismam jāpamatojas uz izpildes kritērijiem, tostarp mežu apsaimniekošanas jomā, un jāņem vērā mērķi, kas noteikti Bioloģiskās daudzveidības konvencijas pušu konferences 10. sanāksmē (*CBD COP 10*) Nagojā pieņemtajā Bioloģiskās daudzveidības stratēģiskajā plānā (2011–2020);
80. uzsver nepieciešamību paātrināt publiskā finansējuma piešķiršanu par rezultātiem, kuru pamatā ir *REDD+* pasākumu īstenošana, atalgojot atmežošanas samazināšanu saskaņā ar valsts pamatnostādņiem, lai ne vēlāk kā līdz 2020. gadam apturētu tropu mežu apjomīgo izciršanu;
81. pauž nožēlu par to, ka *REDD* finansējums ir balstīts uz tik plašu mežu definīciju, ka tas var attiekties pat uz vienas svešzemju sugas audzēm; uzskata, ka šī definīcija var radīt nepareizu stimulu novirzīt finansējumu no veciem un seniem mežiem ļoti nepieciešamās aizsardzības un no inovācijas uz jaunām komerciālām audzēm;
82. turklāt aicina ES panākt, lai *REDD+* būtu iekļauti aizsardzības mehānismi, kas nodrošinātu, ka netiek pārkāptas mežos dzīvojošo cilvēku tiesības un tiek efektīvi apturēta mežu bojāeja; jo īpaši prasa, lai *REDD+* nekaitētu līdz šim panāktajiem uzlabojumiem, īstenojot mežu tiesību aktu īstenošanu, pārvaldību un tirdzniecību (*FLEGT*), sevišķi attiecībā uz mežu apsaimniekošanu un paražu īpašumtiesību precizēšanu un atzīšanu;

Jūras transports un starptautiskā aviācija

83. atzinīgi vērtē nesen Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā panākto progresu attiecībā uz obligātajiem energoefektivitātes pasākumiem starptautiskajai jūras satiksmei, taču norāda, ka to var uzskatīt tikai par pirmo soli; aicina ES censties panākt vērienīgākus kuģniecības emisiju samazināšanas mērķus, kas veicinātu turpmāku attīstību Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā attiecībā uz nepieciešamo pasākumu veikšanu, lai saskaņā ar *UNFCCC* panāktu vispārēji saistošus jūras transporta emisiju samazinājumus;
84. vēlas uzsvērt, ka, neraugoties uz šiem pasākumiem, jūras transporta emisijas pieaugs kuģu satiksmes palielināšanās dēļ, jo pasākumi attiecas tikai uz jauniem kuģiem; tāpēc uzskata, ka šajā sakarā jāuzsver alternatīvās pieejas (piemēram, oglekļa dioksīda cenu noteikšana un turpmāki tehnoloģiski pasākumi arī ekspluatācijā jau esošiem kuģiem);
85. aicina Eiropas Savienību nodrošināt, lai starptautiskā nolīgumā tiktu ņemta vērā visa

aviācijas ietekme un aviācijai tiktu noteikti saistoši samazināšanas mērķi, un mudina visas ieinteresētās personas pārliecināties, ka šos mērķus atbalsta izpildes struktūras; uzskata, ka šī jautājuma risināšana kļūst aizvien neatliekamāka, un atbalsta aviācijas iekļaušanu Eiropas emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā;

86. atzīst „kopējas, bet diferencētas atbildības” principu un atbalsta starptautisku instrumentu ieviešanu, nosakot globālus emisiju samazināšanas mērķus, lai ierobežotu starptautiskās aviācijas un jūras transporta ietekmi uz klimatu;

Eiropas Parlamenta delegācija

87. uzskata, ka ES delegācijai ir nozīmīga loma sarunās par klimata pārmaiņām, un tāpēc par nepieņemamu uzskata to, ka Eiropas Parlamenta deputāti nevarēja piedalīties iepriekšējās līgumslēdzēju pušu konferences ES koordinācijas sanāksmēs; cer, ka vismaz Eiropas Parlamenta delegācijas vadītāji varēs piedalīties ES koordinācijas sanāksmēs Durbanā;

88. norāda, ka saskaņā ar pamat nolīgumu, ko Komisija un Parlaments noslēdza 2010. gada novembrī, Komisijai ir jāveicina Parlamenta deputātu iekļaušana novērotāju statusā Savienības delegācijās, kuras risina sarunas par daudzpusējiem nolīgumiem; atgādina, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu (LESD 218. pants) Savienības un trešo valstu vai starptautisko organizāciju nolīgumus noslēdz ar Parlamenta piekrišanu;

89. atgādina par *UNFCCC* pušu pienākumu veicināt visplašāko līdzdalību *UNFCCC* procesā, tostarp līdzdalību nevalstiskajās organizācijās; prasa ļaut 17. pušu konferences sarunās piedalīties Pirmiedzīvotāju starptautiskā foruma pārstāvjiem, jo šos cilvēkus īpaši skar klimata pārmaiņas un pielāgošanās klimata pārmaiņām;

o

o o

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī *UNFCCC* sekretariātam ar pieprasījumu to izsūtīt visām ārpus Savienības līgumslēdzējām pusēm.